

Nové povinnosti stanovené novelou EED

Ing. Jiří Zerzaň, Techem spol. s r.o.

V roce 2012 vydal Evropský parlament a Rada pod číslem 2012/27/EU Směrnici o energetické účinnosti (Energy Efficiency Directive – EED). Tato Směrnice vytýčila cíle v úsporách energie do roku 2020 v rámci EU, kdy nosnou myšlenkou bylo dosažení klíčových environmentálních cílů. Při průběžném přezkoumání bylo zjištěno, že se jedná o cestu správným směrem a s ohledem na blížící se cílový rok 2020 byly klíčové cíle aktualizovány pro další období do roku 2030. Proto byla shora zmíněná Směrnice dnem 21. 12. 2018 aktualizována, a to dokumentem, který se nazývá

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ze dne 11. 12. 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti.

Původní směrnice 2012/27/EU zahrnuje mnoho oblastí na poli nakládání s energiemi, novelizace pak přináší určitá zpřesnění a doplnění cílů i následných opatření. Implementace EED do národních legislativ (včetně české) přinesla mj. i povinnost poměrového měření tepla a teplé vody v bytových domech a následné rozdělování nákladů na vytápění a poskytování teplé vody mezi konečné spotřebitele. A právě v této oblasti přináší novelizace EED určité změny, na které je zapotřebí včas upozornit. Povinností každého členského státu je implementace zásad této směrnice do národní legislativy do 25. 6. 2020. Lze je stručně shrnout do následující bodů:

1. Povinnosti v oblasti patního měření tepla pro vytápění, chlazení a teplé vody zůstávají beze změny – je tedy povinností dodavatele měřit na patě objektu anebo na společné výměňkové stanici.
2. V bytových domech jsou preferovány bytové měřiče tepla, ale pro budovy s vertikálními rozvody jsou přípustné i indikátory vytápění; pro měření teplé vody jsou požadovány bez výjimky vodoměry pro teplou vodu.
3. Pro rozdělování nákladů na vytápění, chlazení a poskytování teplé vody jsou požadována transparentní a veřejně dostupná pravidla, která budou zahrnovat rozdělování nákladů na energii využitou pro:
 - teplou vodu,
 - teplo pro vytápění společných prostor domu a
 - pro vytápění nebo chlazení bytů.
4. Nově jsou formulovány požadavky na dálkové odečítání přístrojů, a to následovně:
 - přístroje instalované po 25. 10. 2020 musí být výlučně dálkově odečítatelné,
 - od 1. 1. 2027 musí být všechny přístroje výlučně dálkově odečítatelné,
 - nově jsou rovněž formulovány požadavky na vyúčtování o spotřebě vytápění, chlazení a poskytování teplé vody, kde za zmínku stojí zejména povinnost, aby konečným spotřebitelům byla nabídnuta možnost elektronické formy vyúčtování.
5. Nově je formulována Příloha VIIa, která stanovuje minimální požadavky na informace o vyúčtování a o spotřebě pro vytápění, chlazení a poskytování teplé vody. Jsou stanovena následující závazná pravidla:
 - vyúčtování na základě skutečné spotřeby musí být provedeno alespoň 1× ročně,
 - od 25. 10. 2020 v případech, kdy bude splněna podmínka možnosti dálkově odečítaných přístrojů, musí být informace o vyúčtování nebo o spotřebě poskytována nejméně 2× ročně, v případech, kdy o to koneční spotřebitelé požádali anebo si zvolili možnost vyúčtování v elektronické podobě, potom 4× ročně,
 - od 1. 1. 2022 v případech, kdy bude splněna podmínka možnosti dálkově odečítaných přístrojů, musí být informace o vyúčtování nebo o spotřebě poskytována alespoň 1× měsíčně s tím, že tyto informace mohou být zpřístupněny pomocí internetu a rovněž aktualizovány tak často, jak to technické instrumentárium umožňuje; vytápění a chlazení mohou být z této povinnosti vyjmuty mimo topné/chladičí období,
 - nově se požaduje také srovnání aktuální spotřeby energie konečných uživatelů se srovnatelným obdobím minulého roku korigované klimatickým faktorem, a to v grafické podobě,
 - srovnání s průměrným normalizovaným nebo referenčním konečným spotřebitelem stejné uživatelské kategorie; v případě elektronických vyúčtování lze taková srovnání zveřejnit na internetových stránkách a ve vyúčtováních na ně odkázat.

☐ firemní